

РЕШЕНИЕ

№ 12476

гр. София, 20.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 01.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4417** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на Онох С. О., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Н., с адрес: [населено място], [улица]- РПЦ, отдел „ПМЗ- кв. О. купел“- ДАБ-МС, против Решение № 55383 от 11.04.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Излага доводи, че административният орган е разгледал твърде „повърхностно“ подадената от чужденеца молба и не е обсъдил фактите и обстоятелствата, свързани с неговата бежанска история. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, се явява лично, представляван от адв. П., който поддържа подадената жалба, моли съда да уважи същата по изложените съображения в нея. Не претендира разноски.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата. Представя писмени

доказателства, които моли да бъдат представени с преписката.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, счита жалбата за основателна, както и че бежанската история е правилно възприета.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с жалба вх. № РД 09-2060/30.04.2024 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от Онох С. О., с която чужденецът е поискал предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като Онох С. О., ЛНЧ: [ЕГН], мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Н., гражданин на Н., нигериец по народност, вероизповедание: християнин-католик, семейно положение: неженен.

Попълнен е регистрационен лист, в който са вписани данни, че Онох С. О. е [дата на раждане] в Н., [населено място], неомъжен, с основно образование, религиозна принадлежност – християнин-католик, етническа принадлежност-игбо.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на английски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л.54/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2311270025. П. е декларация за съгласие за обработване на личните данни, необходими за производството по предоставяне на международна закрила. Личните данни, с които е регистриран жалбоподателят в производството пред ДАБ при МС, са въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Със заявителя е проведено интервю, за което е изготвен протокол, подписан от чужденеца, длъжностно лице, провело интервюто и назначен преводач. По време на интервюто са констатирани нелогични и непоследователни твърдения, които обуславят извода, за нейната недостоверност. Жалбоподателят твърди, че докато е пребивавал в Н. е живял само в един щат /И./, но след като е започнал да разказва причините поради които е напуснал страната е заявил, че е живял в друг щат /Неболи/, криейки се от своите предполагаеми преследвачи. Заявил е също, че е получил оферта /както той се изразява/ да воюва за „Местно население на Б.“, като спрямо него е била отправена молба, която той отказал. Като твърди, че отказът означавал смърт за него. Попитан е, защо не е бил ликвидиран вземайки се под внимание отказът му, той е отговорил, че всъщност офертата дошла по телефона и му било предложено да отидат да поговорят в някакъв офис по-подробно за предложението. Относно този факт, в решението се твърди, че е нелогично да се приеме, че ако кандидатът действително е бил войник на въпросната групировка, ще му бъдат отправяни оферти или молби, а напротив, той трябва да изпълнява задълженията си, още повече отправени по телефона. Ако твърдяната информация от жалбоподателя е достоверна, то е следвало за него да е съществувала възможност да

се установи в щата Неболи, където твърди, че се е укривал или в столицата А., където пътувал за да получи българска виза. В заключение от интервюто следва, че чуждия гражданин не може да даде смислено обяснение, защо не е могъл да се установи, в отговор на което той е заявил, че ако го открият, щ го убият.

В допълнение следва още да се отбележи, че кандидатът е заявил, че молбата към него е била отправена в края на 2022 г., а той е напуснал страната една година по-късно, през което време той не е заявил да са отправени опити за неговото отвличане, убийство или дори заплахи. Чуждият гражданин не е в състояние да представи писмен или снимков материал, че изобщо е бил член на групировката „Местно население на Б.“.

В хода на административното производство е обсъдена и изследвана обстановката в Н., описана в справки вх. № ЦУ-603/08.02.2024 и с вх. № ЦУ-1464/27.09.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС относно Федерална Република Н.-общо положение в страната; ареал на действие на групировката Б. Х.; наличие на международни летища, които извършват полети от и до Европа; Райони населявани от християните, мюсюлманите и католиците в Н. съотношението в двата града Л. и А. и нивото на здравеопазването в Н.. От същите е установено, че макар в определени райони на Н. да съществува напрежение между групировката Б. Х. и официалната власт, в страната не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, както и че ареала им на действие в съсредоточен в Североизточната част на страната, където са налице атентати имащи епизодичен и локален характер.

С молба рег. № УП 22977 от 28.11.2023 г. на РПЦ-С., О. заявява, че желае да му бъде предоставена международна закрила в РБ и да бъде настанен в общежитието на РПЦ-С., „ПМЗ- кв. О. купел“.

Постановено е обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ поради липса на материалноправните основания за това. Решаващият орган е приел, че в хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на молителя. Той не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Прието е, че чужденецът не посочва никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. От негова страна не са посочени основателни причини от преследване нито в страната му по произход – Н.. Спрямо същия не са били предприемани никакви действия, които да се приемат като тежки посегателства срещу личността му по смисъла на чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ и риск от такива. Прието е за безспорно, че молителят не попада и в хипотезата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Не са установени дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до преследване. Молителят не е осъждан, не е бил преследван от официалните власти в Н., нито е заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в Н..

Предвид гореизложената информация за кандидата, се приема, че не съществува реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, като срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в

състояние да контролира. От това следва, че искането му за закрила и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9 ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в България, както и не се позовава на причини от хуманитарен характер / чл. 9, ал. 8 от ЗУБ/.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то са проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или

партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Статут на бежанец се предоставя на лице, което поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследването обаче по смисъла на ЗУБ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост. Такива действия спрямо жалбоподателя в случая не се установява да са предприемани. С оглед на противоречивата бежанска история, правилно административният орган е приел, че не може да се приеме, че поради политическо мнение са налице основателни опасения за преследване от държавен орган или организация, на която държавата Н. не може или не желае ефективно да противодейства, съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗУБ.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 от ЗУБ, Съдът намира, че решението и в тази му част е законосъобразно. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства - смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗУБ, предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от

хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

От наличните по делото доказателства безспорно се установява, че кандидатът за закрила не е бил принуден да напусне Н. поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, смъртно наказание или екзекуция или други тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, нито е застрашен от такива посегателства при завръщането си в страната по произход. Напуснал е страната си, поради желанието си да се устрои в Европа, за да си намери по-добра работа и така да има по-спокоен живот - обстоятелства от икономически характер. Няма данни за конкретни проблеми лично при връщането му в Н. с интензитета, посочен в разпоредбата на чл. 9, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ. Инцидентите, за които се твърди от жалбоподателя, освен това не са подкрепени с никакви доказателства, от които да е видно, че спрямо него съществува реална опасност и той попада в хипотезата на чл. 9 от ЗУБ.

От представената допълнително пред Съда справка с вх. № ЦУ-1508/19.06.2024 г. относно ситуацията на сигурността в Н. и Информация за „Коренно население на Б.“, е видно, че Б. Х. и Ислямска държава Западноафриканска провинция /ISWAP/ са отслабени от правителствените военни контраофанзиви и вътрешни съперничества. Въпреки това двете групи остават активни в северната част на изток, особено в източната част на щата Б.. На югоизток Коренното население на Б. и неговото въоръжено крило, Източната мрежа за сигурност, се борят за независима Б., която да обхваща геополитическата зона Югоизток и части от зоната Юг-Юг. В градовете обикновената престъпност е широко разпространена, както и в столицата А. има сигнали за атаки и рискове от престъпления. По отношение на информацията за „Коренно население на Б.“ /ПРОВ/ е посочено, че то е определено като терористична група от 2017 г от федералното правителство. ПРОВ през 2020 г. е създавала въоръжено паравоенно крило-Източна мрежа за сигурност /ESN/, което О. кралство определя като терористична организация през май 2022 г. и изключи членовете на ПРОВ от правото да искат убежище на териториите на О. кралство. Посочените организации, не са единствените сепаратисти или бунтовници, действащи в Ю..

При тези данни, неопровергани и в хода на съдебното производство, обосновано и правилно е приетото от административния орган, че е налице основанието по чл.9, ал.5 ЗУБ и на жалбоподателя, същият има възможност да се завърне и да живее в страната си по произход, без за него да е налице опасност от тежки посегателства, относими към основанията по чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

Безспорно решаващият административен орган е разполагал с цялата

релевантна информация и с оглед тази информация самостоятелно е преценил фактите и обстоятелствата, за да определи съдържанието на издаденото решение за отнемане на предоставена международна закрила. В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната по произход. Лични основания за придобиване на статут не се доказват. Ситуацията в Н. сама по себе си не дава основания да се приеме, че чужденец поискал закрила при връщане в Н. ще бъде изложен на опасност неговият живот или свобода, или той ще бъде изложен на опасност и изтезания, или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, за да се приложи чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Посочените от Онох О. причини за желанието му да получи закрила не са сред основанията, обосноваващи предоставяне на хуманитарен статут. Жалбоподателят не твърди мотивирано наличието на проблеми с властите в Н. и/или да са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не е посочил като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности, предвидени в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут и молбата на оспорващия е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 4 и т. 11 от ЗУБ, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена. От страна на ответника не е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в настоящето съдебно производство, поради което Съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Онох С. О., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Н., с адрес: [населено място], [улица]- РПЦ, отдел „ПМЗ- кв. О. купел“- ДАБ-МС, срещу Решение № 5383 от 11.04.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и

хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.
Съдия